

Krajiny

*Zdeňka Vonáška jsou vysoce výtvarným pokusem zobrazení viditelného světla,
jak ho sami neumíme a nemůžeme vidět proto,
že jsme nebylo v pravý čas na pravém místě.
Hlavně proto, že je přetavil tvořivým okem a vymezil svým úhlem pohledu.*

Prostor

*neuvídíš, pokud nedohlédneš k obzoru. Aby ho dobře prozkoumal,
autor sklonil pohled k širé zemi, obzor vymezil proužkem oblohy
a tvář země poodhalila svou podobu. Melancholickou, dramatickou, romantickou,
vznešenou, majestátnou, magickou i tajemnou ve své nekonečnosti a kráse.*

Barva

*krajin se mění v čase. Jen vesmír a hlubiny moře mají bezčasí.
Prý také Arktida a krajiny na pólech. Vegetace, ale i vrásky holých skal,
vody i ledovce, pouště i džungle, barví svět do neskutečných valérů,
které stále chtějí krajináři zachytit. Úkol zdědili fotografové.
Snaží se už 150 let černobíle a sotva 50 let v barvě.
A Zdeněk Vonášek s nimi už třicet let.*

Světlo,

*do něhož autor odívá své krajiny, se stává důvěrnou magickou bytostí,
která umožňuje neskutečná kouzla a proměny ve všech polohách a výrazech.
Od unaveného, mlhavého, syrového po zářivé, vznešené, planoucí i dramatické.
Některá setkání časná i pozdní, byť prchavá, zvěčnil.*